

افغان ها قبل از جنگ

سیماهای زنده گی مدنی ملت افغان

به کوشش مصطفی عمرزی

بنام آفریده گاربی همتا

افغان ها قبل از جنگ

(سیماه زنده گی مدنی ملت افغان)

به کوشش مصطفی عمرزی

مشخصات کتاب

نام: افغان ها قبل از جنگ
(سیمای زنده گی مدنی ملت افغان)
گردآورنده: مصطفی عمرزی
زبان: دری افغانی
تایپ و دیزاین: م.ع
شمار صفحات: ۱۵۶
نوبت چاپ: اول
ناشر: گردآورنده(م.ع)
سال: ۱۳۹۶ ش
تیراژ: ۱۰۰۰ جلد

حق نشر محفوظ است!

در این کتاب:

۱	- افغان‌ها قبل از جنگ (مقدمه)
۸	- بازار و کار
۲۶	- مردم
۳۶	- کودکان
۴۲	- زنان و دختران
۶۸	- مدل‌ها
۸۰	- نظامی
۸۸	- هنرمندان
۹۹	- آوازخوانان
۱۵۱	- معرفی مصطفی عمرزی

افغان ها قبل از جنگ (مقدمه)

عدم برآورده نیاز های عمرانی افغانستان، به ویژه از سوی جهان آزاد- غرب، ناگزیری مراجعه‌ی حکومت های ملی (قبل از هفت ثور) به اتحاد شوروی را بیشتر کرد. در آن سال ها باور های جمعی که بیشتر با نهضت مترقبی جنبش مشروطیت، بسا از مفاهیم مدنی را وارد جامعه‌ی افغانی کرده بودند، حتی به سطح افراد رده های بالای دولت، همه را تحریک می کردند جهت انکشاف افغانستان، سعی کنند.

حکومت های ملی به ویژه تا زمانی که اراده‌ی خرد سیاسی افغانستان (اعلی حضرت شاه محمد ظاهر رح) در کار بود، با وجود ناگزیری مراجعه به شوروی، اما هرگز اجازه ندادند توازن سیاست خارجی افغانستان، چی شود. بنا بر این، کشور ما با یک دیپلوماسی فوق العاده از رقابت های جنگ سرد استفاده می کرد و افزون بر تلاش های داخلی عمران، پژوهه های رفاهی بزرگی را جلب کردند که هر چند قسمت عمده‌ی آن ها مربوط اتحاد شوروی می شد، غریبان نیز در مواردی که قابل ملاحظه است، سهم گرفته اند.

با تحول منفی تنابع خانواده گی، کودتای ۲۶ سلطان ۱۳۵۲ش واقع می شود. این تجربه که بعداً جمهوری خوانده شد، اما با ماهیت سفید، کل بنای قبلی را حفظ می کند. منتها آن چه در آن ناگوار بود، عدم کفاف سیاسی شهید محمد داود دانسته می شود.

به همه گان آشکار است که شهید محمد داود، خرد سیاسی زیادی نداشت. او بیشتر در کسوت یک افغان وطن پرست که در عمران افغانستان، نه فقط مدیر خوب بود، بل با عطش عمل می کرد، تا زمانی موفق بود که در سایه‌ی خرد سیاسی پسر کاکایش (شاه) کار می کرد.

سقوط سیاسی افغانستان با برهم خوردن توازن سیاست خارجی و شیوه های خشن و انحصاری شهید محمد داود، بالاخره باعث بربادی می شوند.

با کودتای منحوس هفت ثور، کشور ما در شمار اقمار وابسته به شوروی، نه فقط منزوی، بل درگیر تنازعی شد که سال هاست آرامش افغان ها را سلب کرده است. در جریان بحران، نه فقط شاهد بدترین نوع تعدی بیگانه گان شدیم، بل توجه جهان آزاد- غرب در رقابت برای سوختاندن شوروی، آن قدر برای تندروان مذهبی افغانستان همه می آورد که صد چند کمک های آنان به افغانستان قبل از جنگ بود. به خاطر تضعیف شوروی، به هر نام و به هر جناحی کمک می کردند. در این بستر، رشد بنیادگرایی دینی که به ویژه در فرهنگ و گذشته ای اکثریت مردم افغانستان (پشتون ها) سابقه نداشت، بیش از همه این مردم را غرق کرد.

در جریان تنازعات پس از هفت ثور که بالاخره با ارتजاعات سقوی دوم و حکومت ملایان به همراه شد، شدت مصایب به معضل دیگری نیز انجامیده که در بیش از سه دهه، نسلی که در بحران زاده شده در طرد و نفی قبل از هفت ثور به نام چپی و راستی، بیش از همه مستعد استعمال و استثمار بیگانه گان قرار گرفته اند. بدتر از همه، نوع پوشش خبری افغانستان که متأسفانه در جغرافیای واقع در جهان سوم، از عقب نگه داشته گی متاثر می شود، به نوعی به شکننده گی روحی مردم ما منجر شده است.

در اکثر فلم ها و تصاویر تاریخی ای که از سوی خارجیان در افغانستان تهیه شده اند، فوکس دوربین ها به فقر و طبقه ای فقیر که گاه آن را فولکلوریک جلوه داده اند، از کنار گل اقشار و طبقات افغان ها گذشته است. من با تمایز اصرار بعضی گزارش ها و گالری های تصویری قدیمی از افغانستان که اگر خواسته اند زنده گی تاجک را مخابره

کتند، سراغ مستری رفته اند و این قیاس را با کوچی ها در مورد کل پشنون ها و موچی ها در مورد کل هزاره گان پی گرفته اند، متعجب می شوم که در این کار، عمدی در کار نبوده است؟ آیا قرار نبود افغانستان به دام اتحاد شوروی تبدیل شود؟ بنا بر این، برآوردنیاز های مدنی و رفاهی مردم آن برای کشور هایی که می خواستند شوروی را خورد کنند، چه اهمیتی داشته است؟

در سال های پس از سقوط طالبان نیز تبانی جهت اغراض سیاسی، مردم ما را شاکی می سازد که می بینند در عقبه ی بنیادگرایان داعشی و آدمخوران مذهبی، رد امپریالیسم به وضوح دیده می شود.

یک تن از بقایای خراباتی ها(و.ق) که نمی دانم شاید به خاطر اغراض شخصی باشد، پس از آن که خودش را به تنظیمی ها فروخت و با تنبور و تبله، سقوی دوم را توجیه کرد، پست کرده بود تا افغانستان در شکل فقر در خورد کننده گی جنگ ها، همانی شود که عمد کمره های خارجی همیشه در حاشیه های زنده گی ما مرض داشته است. حرف در این است که چنین فرهنگی با تبعیت از اغراض بیگانه، به قدری مریض شده که خود به شکست روحی مردم ما کمک می کند.

با وجود تمام بدبختی ها، حکومت و دولت، زنده گی، خوشی، ساز و سرود، مزایای طبیعت، درس و تعلیم، عمران و توجه به اولویت های آن، یک طرف مهم افغانستان باقی مانده است. به ویژه از زمانی که نقش اجتماعی و سیاسی زنان و دختران افغان گسترش داشته، کشور ما زیر بدترین فشار ایدیالوژی های وارد، همچنان جلو می رود؛ اما رمز موفقیت در گذشته ای نهفته است که هیچ بیگانه ای دوست ندارد آن را تداعی کند.

با استحکام دوباره ی قدرت سیاسی در افغانستان که مديون خرد امیر آهين پنجه(اعلی حضرت عبدالرحمن خان رح) است، در زمینه ی مدنی حاکمیت امیر با خرد(اعلی حضرت حبیب الله خان رح)، جنبش

مشروطیت، حکومت امانی را ودیعه داد. در سلطنت اعلیٰ حضرت شاه امان الله(رح)، باز شدن راه زنان و دختران افغان به جامعه، به قدری بنیادی بود که با غایلهٔ شرم آور سقوی اول که خود نتیجهٔ تضاد ما با امپریالیسم غربی بود، حتی در حکومت تنظیم‌ها هم عقب گشت به معنی نفی و طردی که بالاخره در اخوانیسم حکومت ملایان رونما شد، نتوانست افغانستان را به قرون وسطاً و فرهنگ‌های منحط خراسانی - فارسی (عقب ماندهٔ گی و جمود فکری) بکشاند.

چنان‌چه متذکر شدم، نوع عمد در پوشش خبری و رسانه‌ی افغانستان، هنوز هم روان مردم ما را آزار می‌دهد که می‌بینند تصویر زن و دختر افغان، تصویر زنان و دخترانی نیست که نویسنده، شاعر، وزیر، داکتر، نظامی، انجینیر، ورزشکار، متفکر، اندیشمند، سیاستگر و اوصافی دارند که جای آنان در زمینهٔ مدنی را با گستردهٔ گی و تنوع نشان می‌دهد. بلی، در این شکی وجود ندارد که سهم ما از فقر در جغرافیای جهان سوم، مخصوص است؛ اما واقعیت این که تاجکستان پس از استعمار طولانی روسی و شوروی هنوز از عقب ماندهٔ ترین کشور‌های دنیاست و در وابستهٔ گی شدید شبیه زمان شوروی، چهار میلیون تبعهٔ آن برای لقمه‌ای نان در روسیه کار می‌کنند، بیش از شصت درصد مردم ترکمنستان، افزون بر پنجاه میلیون پاکستانی که در کنار شان در هندوستان، همه ساله شاهد مرگ و میر بیش از ۵ میلیون تن به اثر گرسنهٔ گی اند، «ایرانستانی»‌ها و «فارسستانی»‌هایی که اگر تیل نفروشنده، هشتاد درصد عقب ماندهٔ گی اقتصادی دارند، نمی‌توان به مدینهٔ فاضلهٔ افغانی فکر کرد. با این وجود با عدم تبیین «رسالت ما چیست؟»، سهم قشر تحصیل کرده نیز در شکست روحی افغان‌ها کم نبوده است.

اگر از خیانت‌های بقایای معلوم الحال ناقلين آسیای میانه بگذریم که در تمام عرصه‌ها، بدتر از کل خایان تاریخ افغانستان، مصروف انواع

روسپی گری استند و با کم و انmodن خدمات حکومت های معاصر افغانستان، با کوچک نمایی، اما به دهل سقوی گری می زنند، افرون بر پوشش عجیب، غیر عادی و عمده خارجی از افغانستان، ناخودآگاه یا نادانسته خود نیز با تحلیل بیش از حد معضلات و ناگواری ها، به فرهنگی دامن زده ایم که وقتی یک ناقل وطن فروش بی خبر از رونق زنده گی در مناطق پشتون نشین که مکتب و پوهنتون دارند، انتقاد می کند، گناه خود ماست که نتوانسته ایم یا نخواسته ایم مظاهر زنده گی را نشان دهیم.

در تعجب بیش از نوع پوشش خبری - خارجی افغانستان، بار ها شاهد بوده ام که وقتی فلم یا تصویری از رونق زنده گی کشور ما پخش می شود، بیش از همه ستیزه جویان قومی از این که می بینند در خطوط اول جنگ در مناطق پشتون نشین، کار، زنده گی، ساز و سرود، درس و تعلیم با رونق عمرانی وجود دارد، غافلگیر می شوند. این غافلگیری شامل حال نسلی نیز می شود که گروهی در نوع تلاش های مذبوحانه و جلف بعضی دختران و پسران، سعی می کنند تصویر خوبی از افغانستان، نمایش دهند.

مرحوم ماگه رحمانی که از نواده گان اعلیٰ حضرت امیر عبدالرحمن خان(رح) است و مرحوم کبرا نورزا یی، دو تن از آن زنان و دختران افغان، به خصوص از قوم پشتون شمرده می شوند که در دومین جریان نهضت انان، از حصار چادری، مقعن و بُرقع بیرون می شوند. این دو زن یا دختر افغان با الگویی که ایجاد می کنند، روند حضور اجتماعی بی ریای طبقه‌ی انان افغانستان را شتاب می بخشد؛ اما تفاوت آنان با دختر کان و پسر کان جلف کنونی در این است که هر دو بسیار تحصیل کرده، فرهنگی و آرمان گرا بودند. کتاب «پرده نشیان سخنگو»، اثر ماگه رحمانی، ممد خوبی جهت معرفی یک دختر آگاه است. کبرا نورزا یی به حد وزارت رسید.

هدفم از ارائه‌ی این سومین کتاب مستند تصویری، این است تا نشان دهم ما به خاطر تعالی و ثبات روحی، به شدت نیازمند تداعی تاریخ مدنی خویش استیم.

نسل نوع ما یا نسلی که از جنگ بیرون شده، در تقلای کاهش فشار ایدیالوژی های وارد، بسیار نیاز دارد به گذشته‌ای مراجعه کند که در مواجهه با آن، وقتی می‌بیند در دهه های ۶۰ و ۷۰، زنان و دختران شهری، با وقار و تحصیل کرده‌ی افغان، همسو با زنان کشور های آزاد، ملبس اند و نقش اجتماعی دارند، تعجب می‌کنند و می‌پرسند چه کسانی چادری، مقنع و برقع را برای ما فرهنگ ساخته اند تا در تعفن آن ها در گرمای سیاسی، زنان و دختران ما گند بگیرند تا روند توهین شان به مرز کوتاه قفلی های قرون وسطایی برسد.

در کتاب «افغان ها قبل از جنگ» به زنده گی مدنی ما پرداخته ام. در این نمونه، مردم در اقسام مختلف، نمایی دارند که دلخواه هر افغان متعهد و باورمند به عمران، شگوفایی و پیشرفت است. در ده ها تصویر دلپذیر این مجموعه، افغان هایی را می‌بینیم که نه چیز اند (الحادی) و نه راستی (اخوانی) و نه هم گدا و فقیر. آنان یک مجموعه‌ی درگیر کار، فرهنگی و آینده نگر بودند که با درک مزایای قرن بیست، به پیش می‌رفتند. بهتر است با درک وظیفه‌ی ما چیست؟ رسالت خویش را با توقعی که از نخبه گان، تحصیل یافته گان و آگاهان ما می‌رود، ادا کنیم. فرهنگ سازی های مثبت، کمتر از عمل به عمران و آبادنی نیستند. در واقع روحیه‌ی بلندی افغانی که اعتماد به نفس دارد، بیش از همه او را تشویق می‌کند به خاطر آرامش های زنده گی تلاش کند. اگر ناگزیر از انتقاد، تنازع و درگیری سیاسی استیم، حداقل به پاس کرامت انسانی و وجودانی به مسوولیت های نیز تن دهیم که در زمان هجرت در کشور های آزاد، می‌پذیریم.

لازمه‌ی نخست رسیدن به مطلوب زنده‌گی، تامین نیازهای روانی است. گذشته‌ی مدنی، آزاد و رسالت مند در برآورد نیازهای روانی، بسیار موثر می‌باشد.

به هر صورت، اخبار جنگ، فقر، مهاجرت و خشونت با تمام کراحت منظر، اما هنوز هم کل واقعیت‌های گذشته و زمان حال افغانستان نیستند.

«افغان ها قبل از جنگ»؛ خوب، سالم، آرام، راحت، فرهنگی و مدنی نیز زنده‌گی می‌کردند.

مصطفی عمرزی

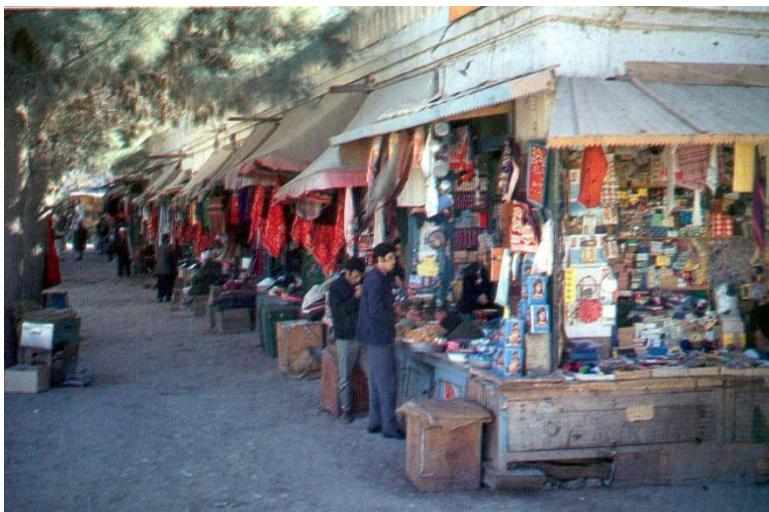
۱۳۹۶/۵/۶ ش

کابل - افغانستان

بازار و کار

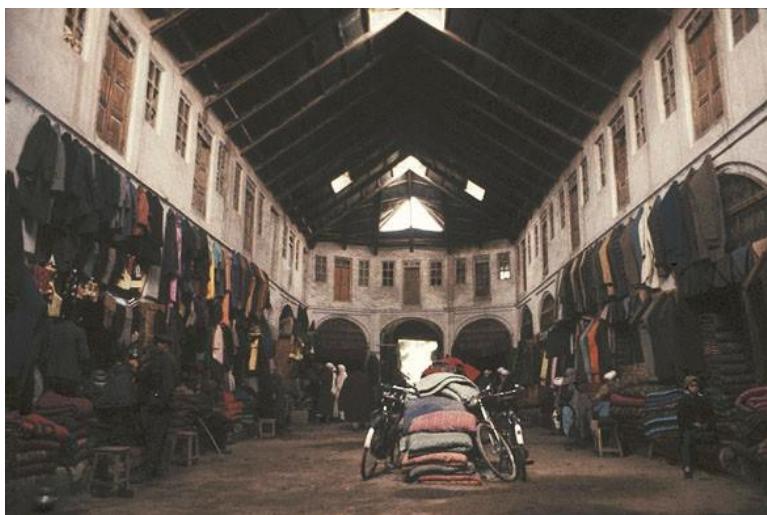
۹۱ افغان ها قبل از جنگ

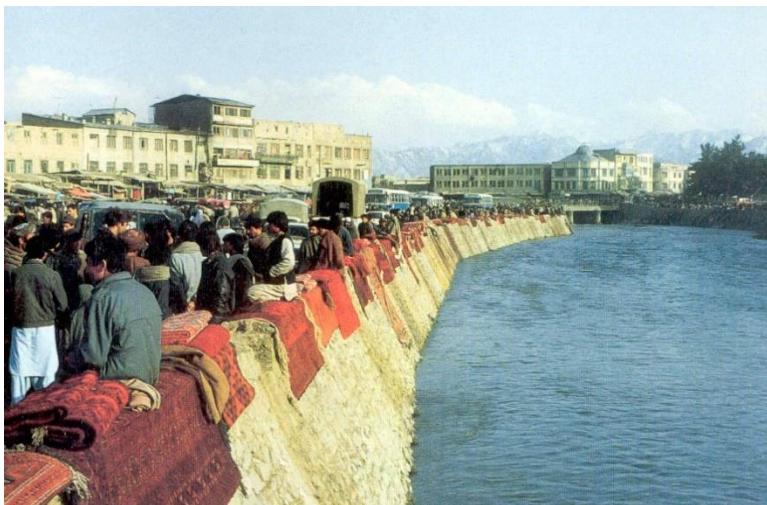
به کوشش مصطفی عمرزی

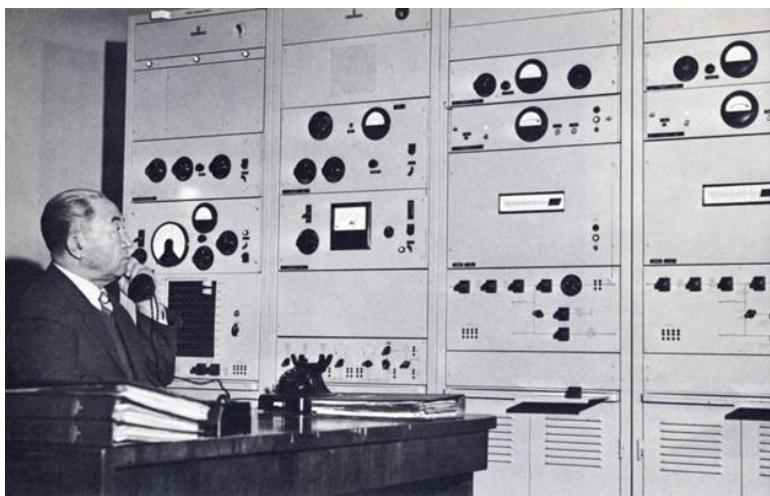

www.TopFoto.co.uk

موچی شوقي؛ هرچند در نوع کار پاين است، اما در جو آزادی ها بشاش.
غرفه‌ي اين هموطن، پر از تصاویر هنرمندان خارجی و داخلی است.

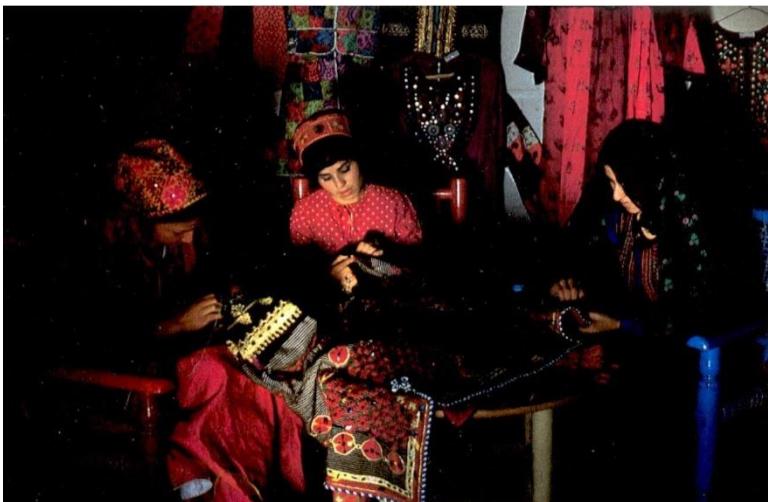

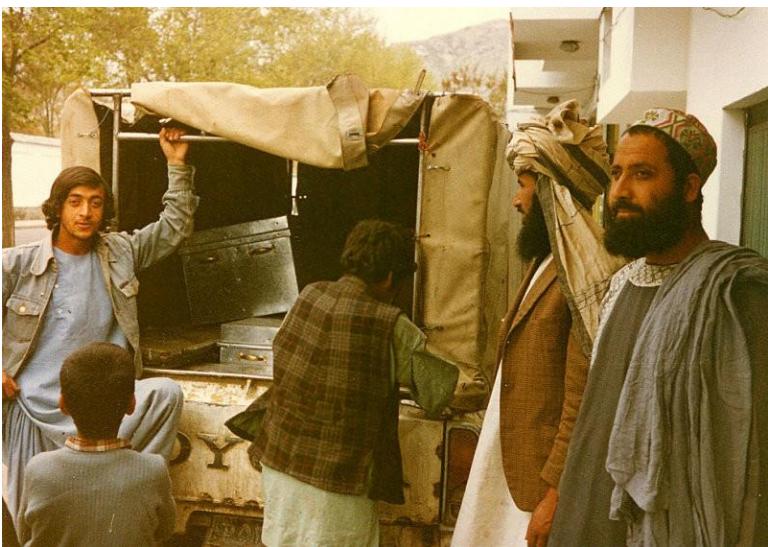
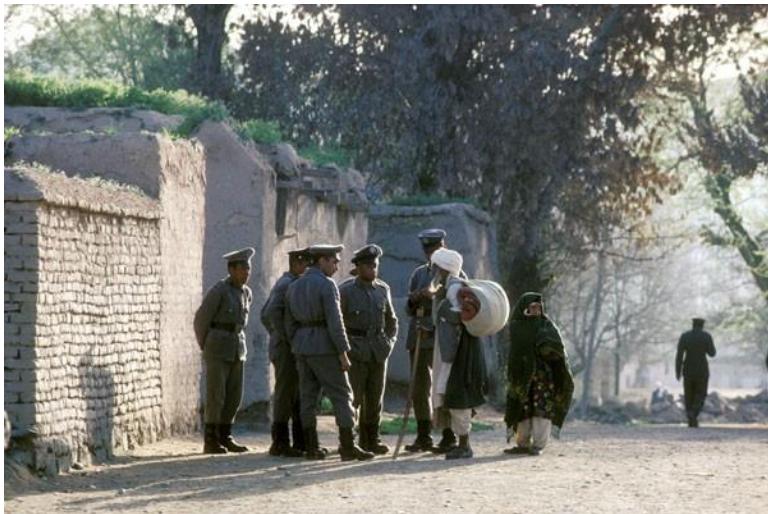

مردم

Park Cinema, like many others, provides the needed entertainment.

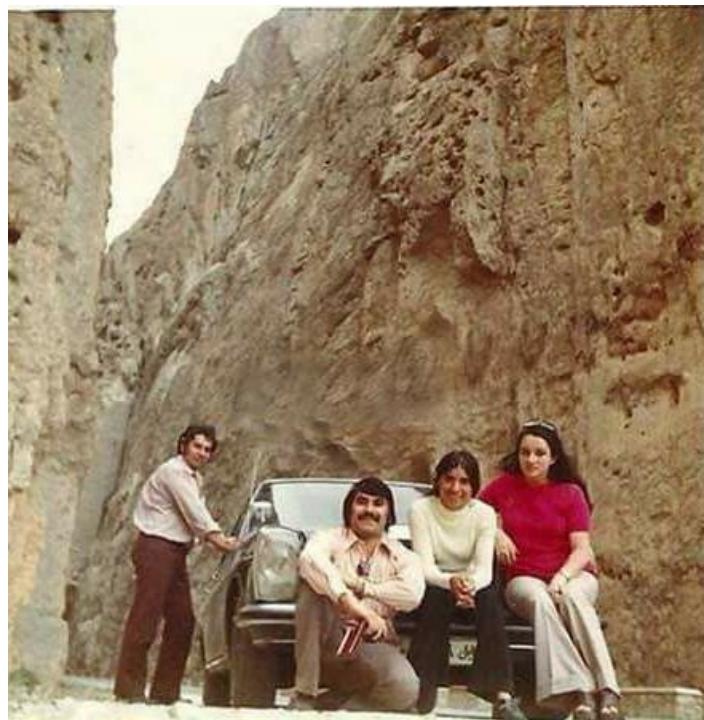

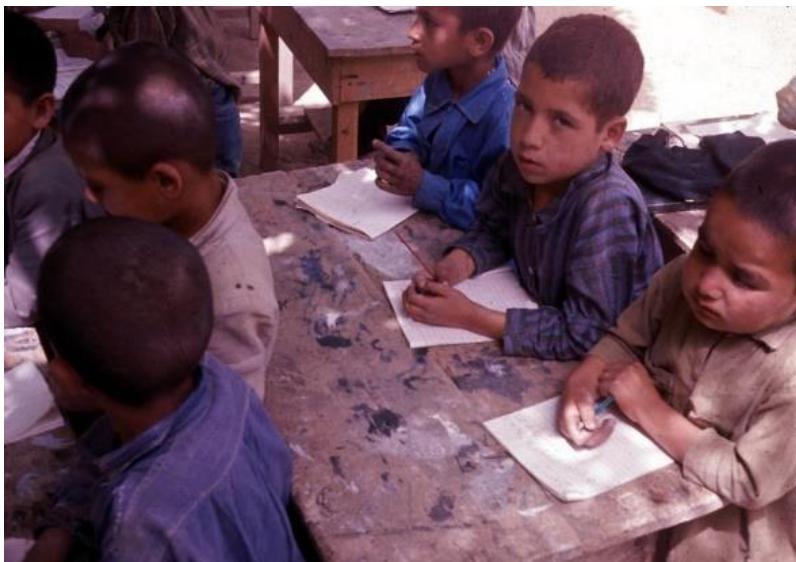
به کوشش مصطفی عمرزی

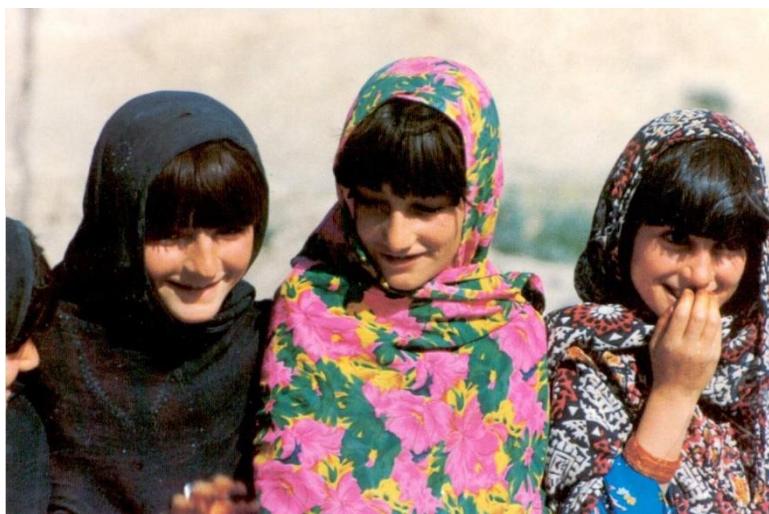
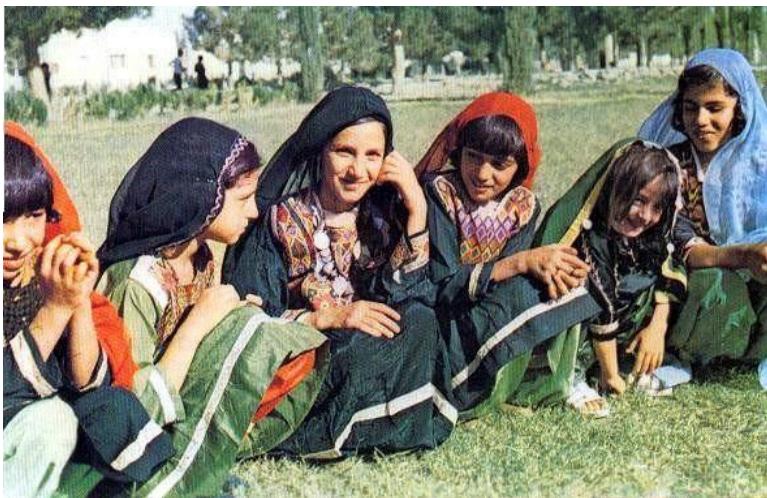

کودکان

۴۱ / افغان ها قبل از جنگ

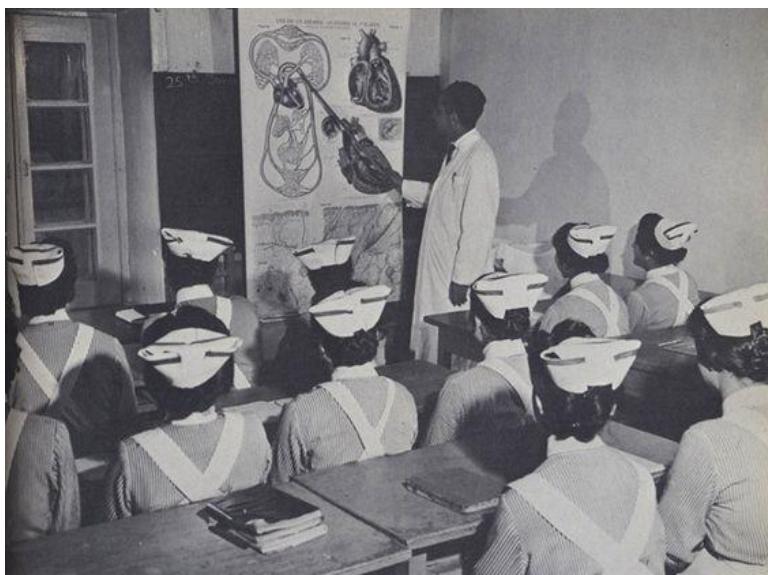

به کوشش مصطفی عمرزی

زنان و دختران

به کوشش مصطفی عمرزی

۴۹ / افغان ها قبل از جنگ

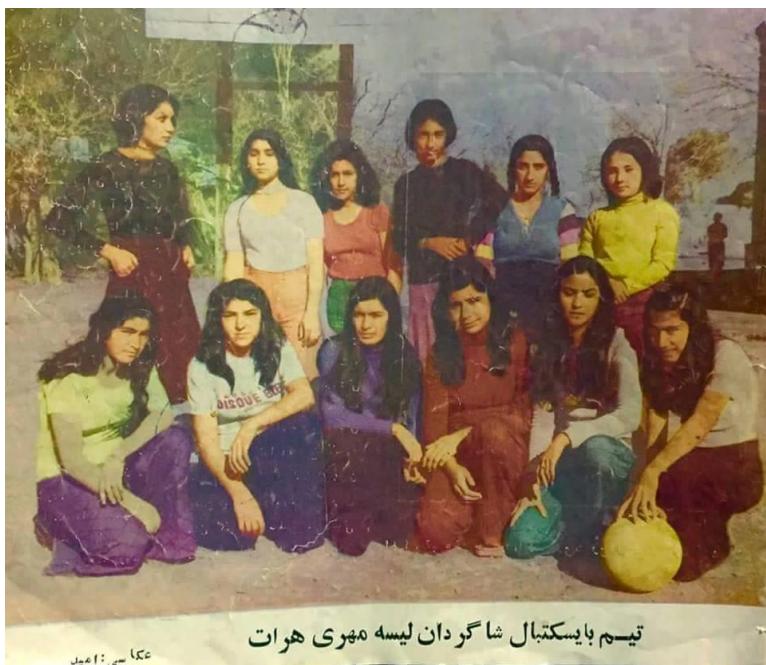

به کوشش مصطفی عمرزی

به کوشش مصطفی عمرزی

تیم بایسکتبال شاگردان لیسه مهوری هرات

عکاسی: امیر

به کوشش مصطفی عمرزی

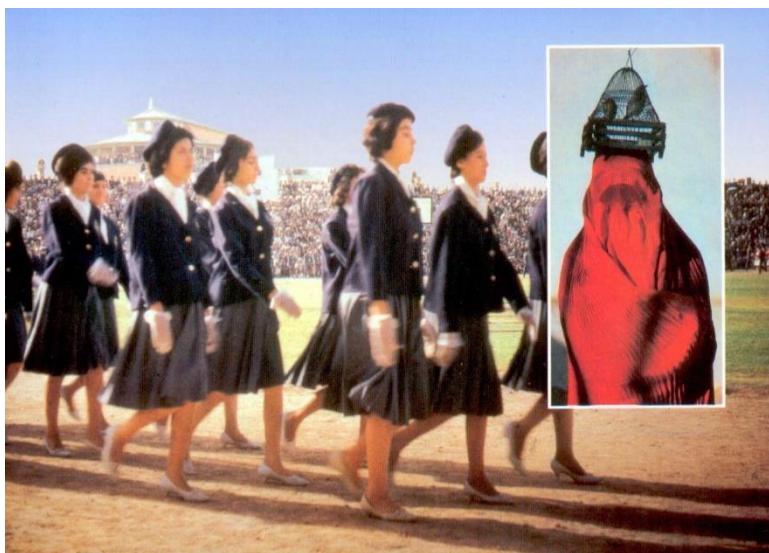

عده‌ای از مددگاران اجتماعی زیدون هنر تولنه روی پیش از برایهم های یک خانواده مطرد چاره جزوی آن بیٹ میگند.

به کوشش مصطفی عمرزی

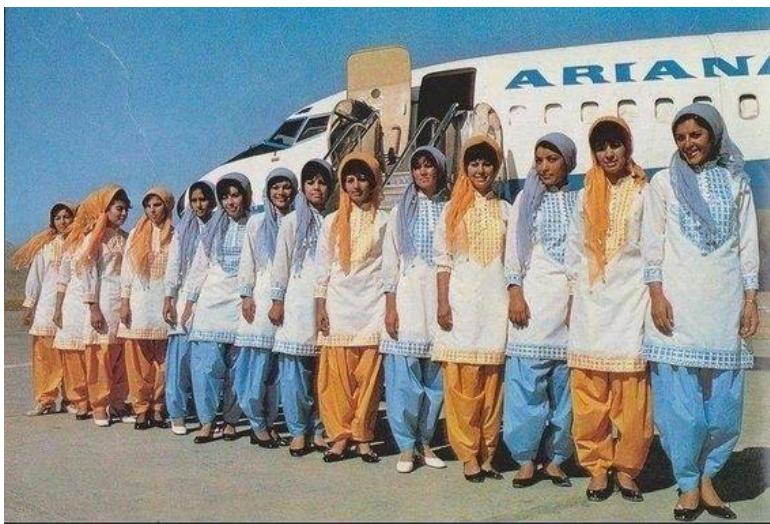
به کوشش مصطفی عمرزی

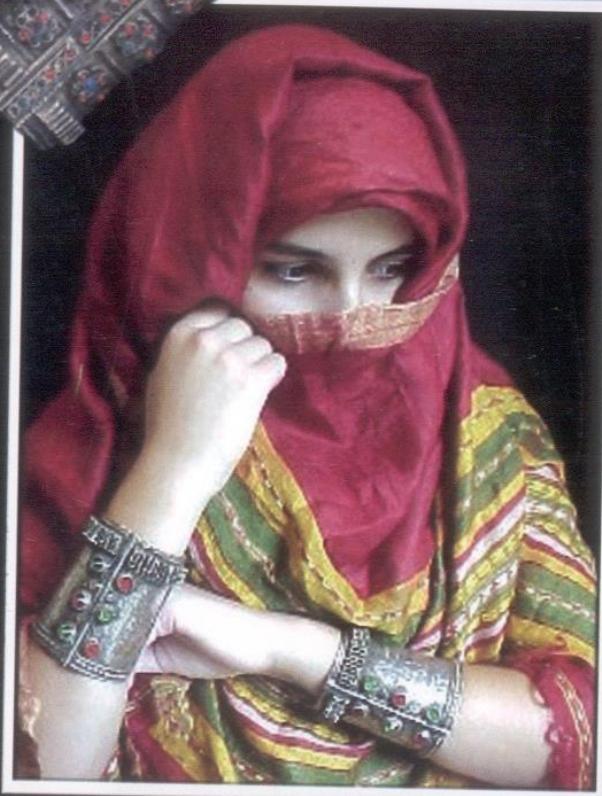

مُدل ها

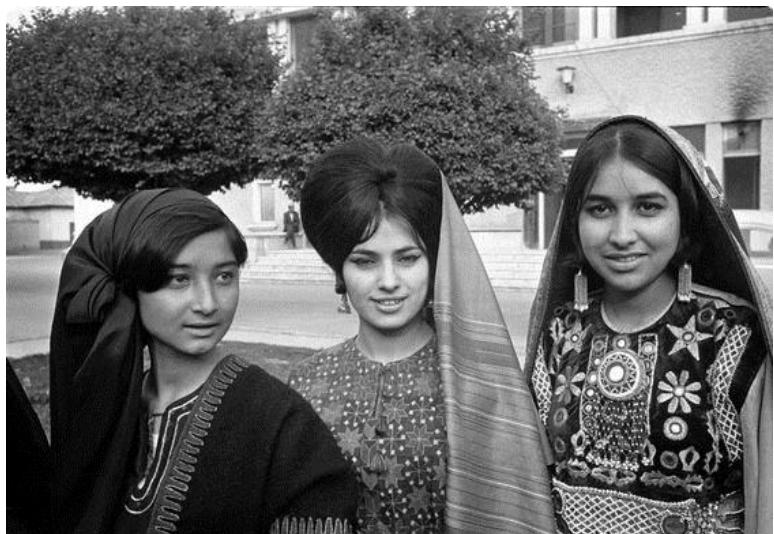
Fashion

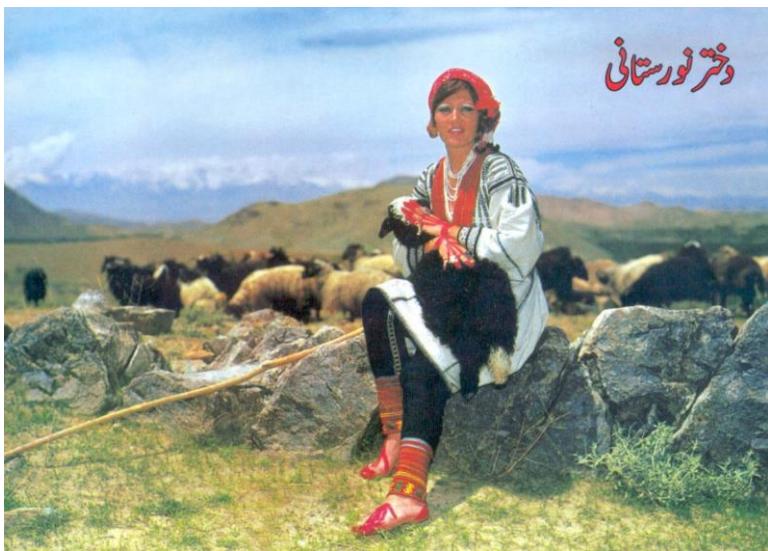
Afghanistan

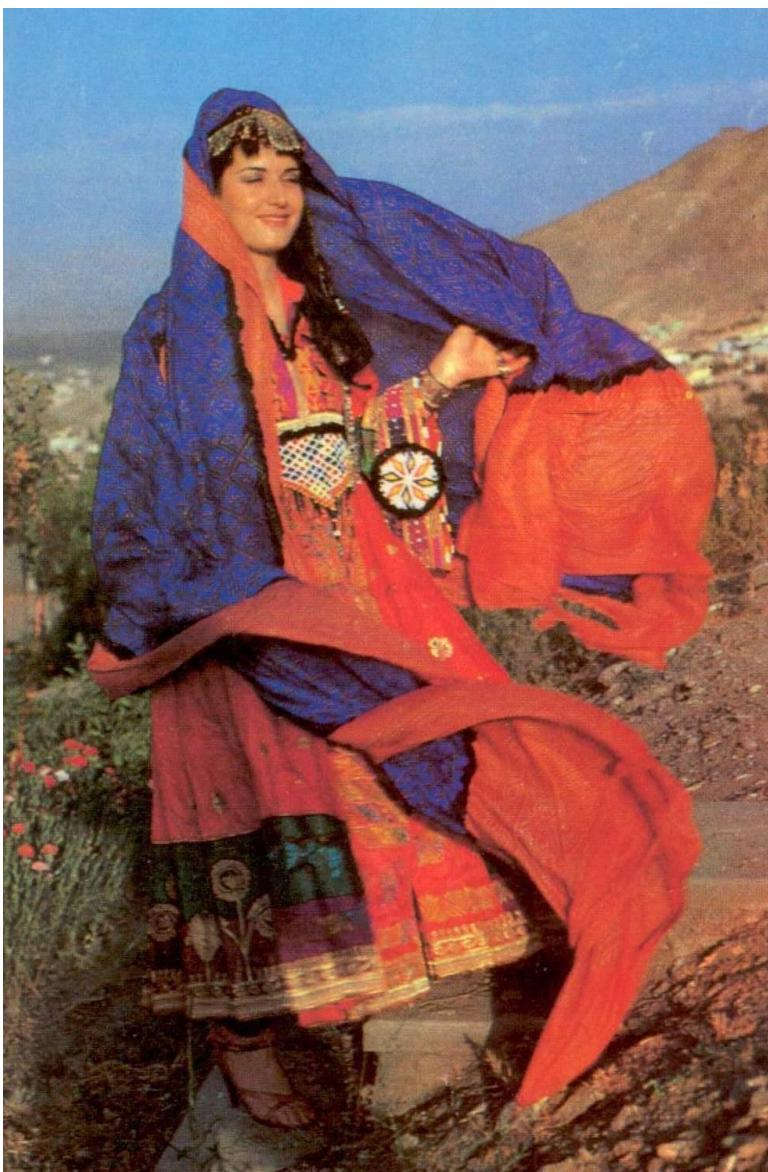

Local Dress of Kandahar

نظمی

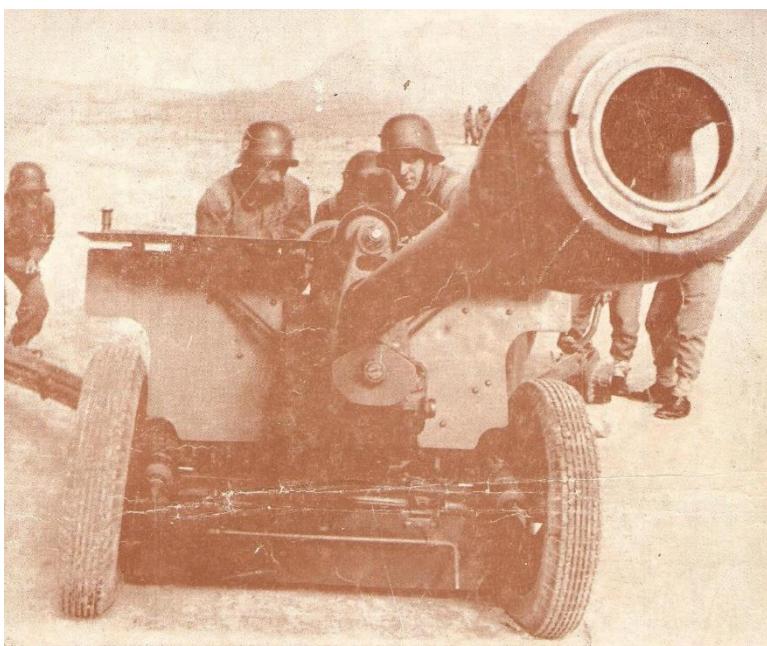

افغان ها قبل از جنگ / ۸۵

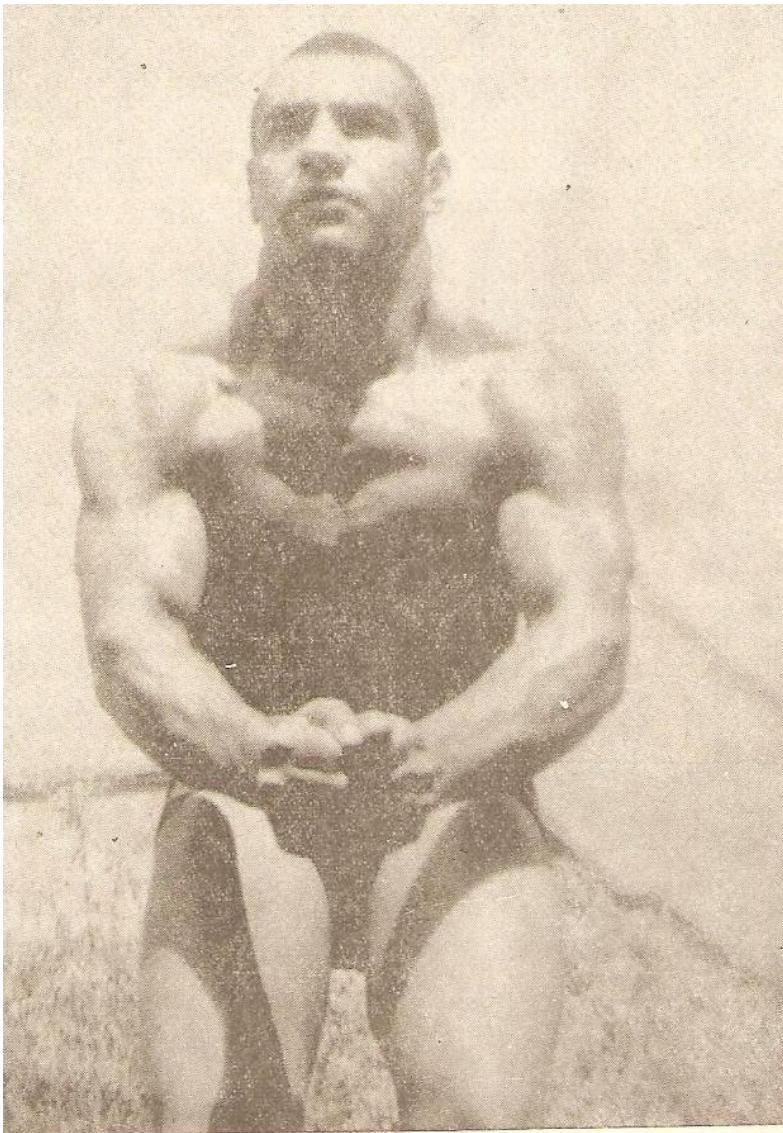

به کوشش مصطفی عمرزی

یکمده، از مخصوصین بوهانی توپخانی در حال مشق و تمرین در روزن عملی

محمد هاشم میحبل صنف سوم پوشنی توپچی

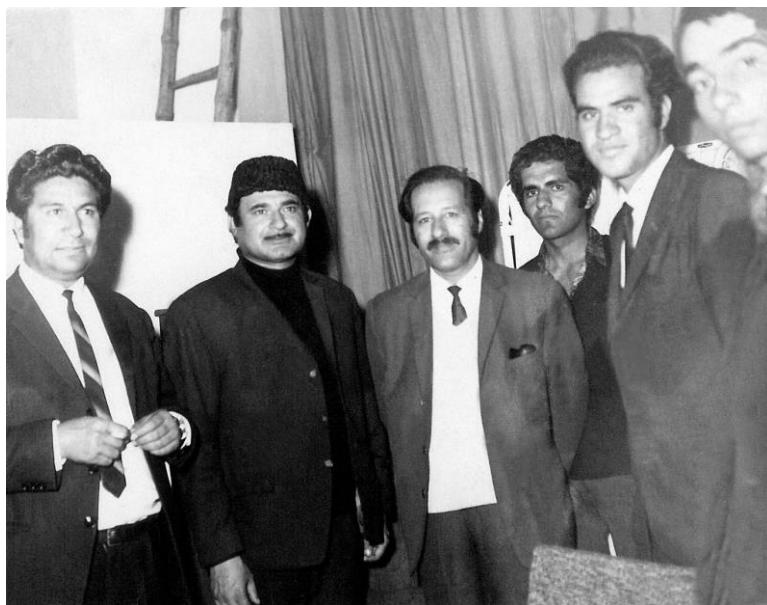
هنرمندان

۸۹ / افغان ها قبل از جنگ

به کوشش مصطفی عمرزی

۹۱ / افغان ها قبل از جنگ

به کوشش مصطفی عمرزی

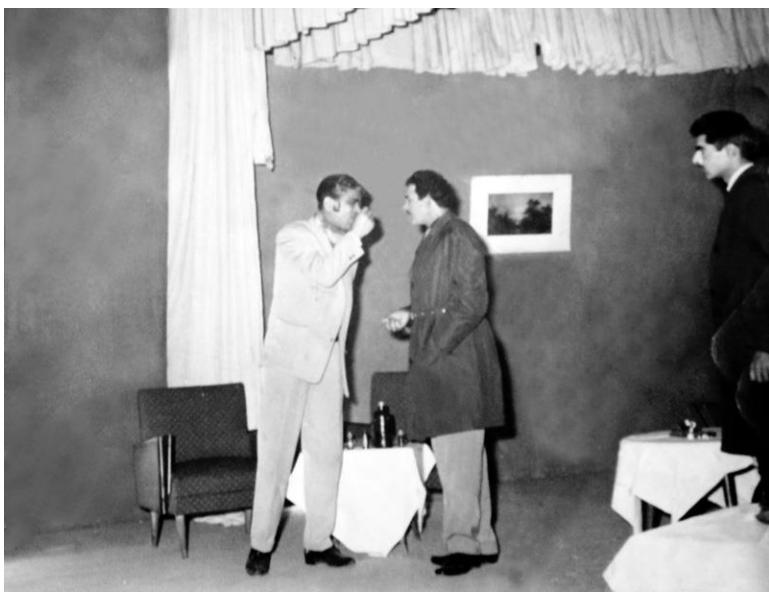

۹۵ / افغان ها قبل از جنگ

به کوشش مصطفی عمرزی

آوازخوانان

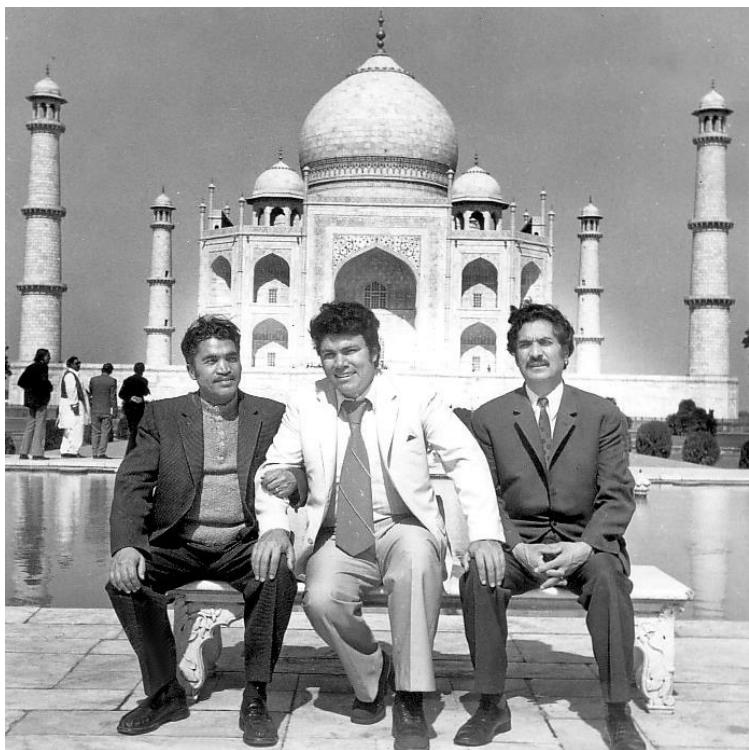

به کوشش مصطفی عمرزی

به کوشش مصطفی عمرزی

به کوشش مصطفی عمرزی

به کوشش مصطفی عمرزی

به کوشش مصطفی عمرزی

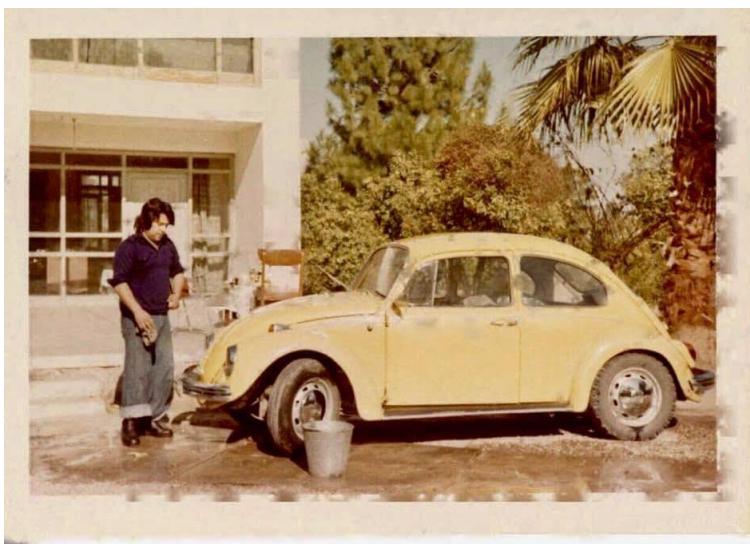

به کوشش مصطفی عمرزی

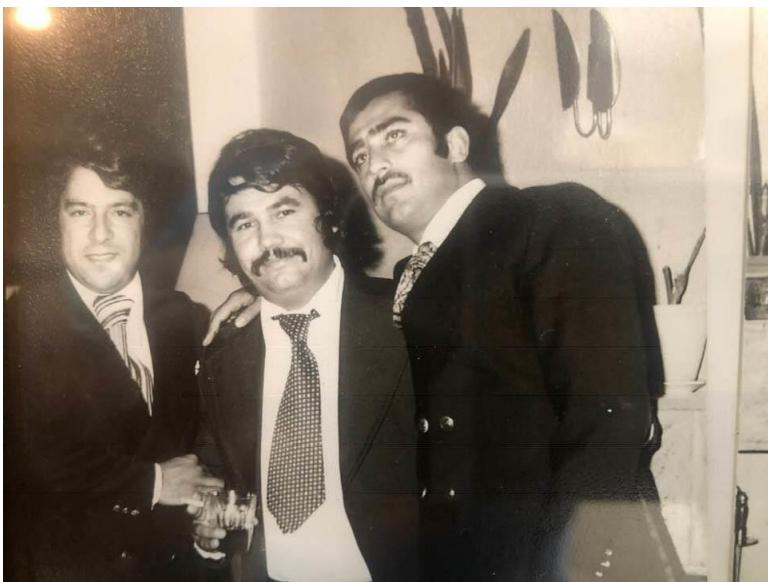

به کوشش مصطفی عمرزی

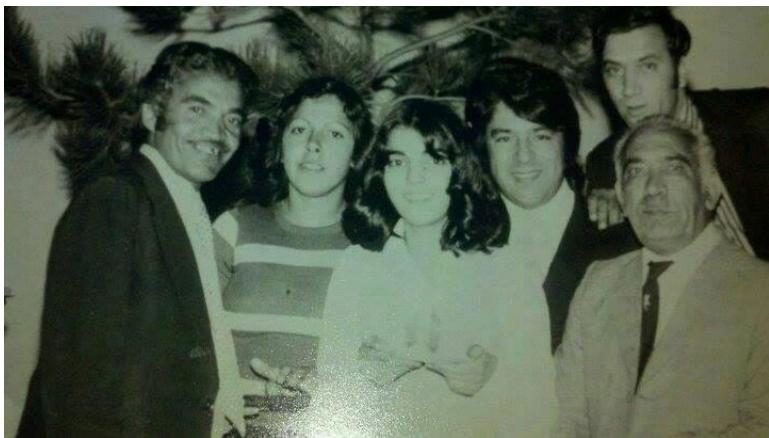

۱۳۹ / افغان ها قبل از جنگ

به کوشش مصطفی عمرزی

افغان ها قبل از جنگ / ۱۴۳

به کوشش مصطفی عمرزی

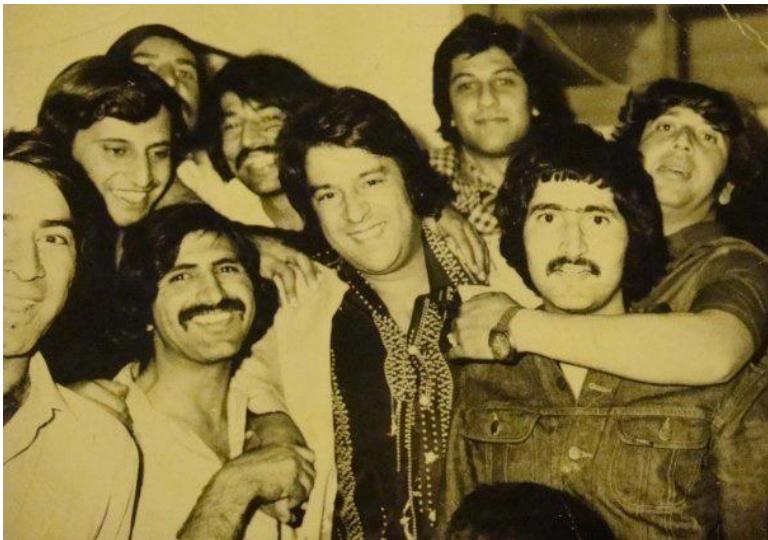

۱۴۹ / افغان ها قبل از جنگ

به کوشش مصطفی عمرزی

معرفی مصطفی «عمرزی» (نویسنده، پژوهشگر و روزنامه‌نگار)

- متولد ۲۰۱۳۶۲ عقرب سال در کابل.
- فارغ از «لیسه‌ی عالی استقلال» در سال ۱۳۷۸ش.
- فارغ به سویه‌ی دیپلم از بخش «رادیو و تلویزیون» پوهنه‌ی ژورنالیزم پوهنتون کابل در سال ۱۳۸۲ش.
- دارنده‌ی گواهینامه‌ی «گزارشگر انتخابات» از پروژه‌های آموزشی شبکه‌ی جهانی BBC.

تجربیات کاری:

عضو شورای مرکزی، گزارشگر، خبرنگار، روزنامه‌نگار، مدیر مسؤول نشریه، همکار قلمی، مصحح، نویسنده، تهیه‌کننده، کارگردان، مسؤول ارزیابی نشرات، مسؤول طرح و ارزیابی و مسؤول واحد فرهنگی در نهاد‌ها و رسانه‌های چون اتحادیه‌ی ملی ژورنالیستان افغانستان، اتحادیه‌ی ملی ژورنالیستان و خبرنگاران افغانستان، انجمن شاعران و نویسنده‌گان افغانستان، هفته‌نامه‌ی «قلم»، تلویزیون «۱»، رادیو و تلویزیون «باختر»، فصلنامه‌ی «بنیان اندیشه» (منتشره در جمهوری اسلامی ایران)، روزنامه‌ی «سر خط»، مجله‌ی «اوربند»، گاهنامه‌ی «تحریک»، وب سایت «تول افغان»، وب سایت «تول افغانستان»، وب سایت «دعوت میدیا ۲۴»، وب سایت «تاند»، وب سایت «روهی»، وب سایت «حقیقت»، وب سایت «دانشنامه‌ی افغان»، وب سایت «سمسور»، وب سایت «لر او بر»، وب سایت «نن»، وب سایت «خبرپانه»، وب سایت «کتابتون» و واحد تولید «آمو فلم».

آفرینش های کاری- فرهنگی

برنامه ها و فلم های مستند تلویزیونی:

- ۱- برنامه ی مستند تاریخی «یک سده فراز و نشیب» در تلویزیون «باختر»: ۲۴ قسمت ۲۴ دقیقه یی.
- ۲- برنامه ی مستند تاریخی «آینه ی تاریخ» در تلویزیون «باختر»: ۱۸ قسمت ۲۴ دقیقه یی.
- ۳- برنامه ی مستند ادبی «نای» در تلویزیون «باختر»: ۲۰ قسمت ۲۶ دقیقه یی.
- ۴- فلم مستند «سلطان» در تلویزیون «باختر»: ۲۶ دقیقه.
- ۵- فلم مستند «پژواک کوهسار» (پیرامون زنده گی مرحوم فقیر فروزی) در تلویزیون «باختر»: ۴۰ دقیقه.

تحلیقات:

- ۱- صحبت های مغاره نشینان (طنزی)- منتشر شده است.
- ۲- افغانستان و بازار آزاد (سیاسی- اجتماعی)- منتشر شده است.
- ۳- مرز و بوم (تاریخی).
- ۴- چهار یادواره (معرفی چهار فرهنگی افغان)- منتشر شده است.
- ۵- سخن در سخن (معرفی کتاب ها).
- ۶- یک قرن در تاریخ و افسانه (تاریخ تحلیلی و شفاهی افغانستان از ۱۹۰۰ م تا ۲۰۰۰ م)- منتشر شده است.
- ۷- افغاننامه (مشاهیر افغان)- منتشر شده است.
- ۸- پشتون ها (تحلیلی)- منتشر شده است.
- ۹- رسانه ها، مدیریت و نوسان ها (رسانه یی).
- ۱۰- در هرج و مرچ زیستن (سیاسی- اجتماعی).
- ۱۱- تاریخ عمیق (طنزی).
- ۱۲- اندیشه در بستر سیاست و اجتماع (مقالات منتشره در روزنامه های سرخط)- منتشر شده است.
- ۱۳- با زبان دری (تحقیقی- تحلیلی)- منتشر شده است.
- ۱۴- روزگار (نوستالژی).
- ۱۵- پاسخ (واکنش ها).
- ۱۶- تامل و تعامل فرهنگی (فرهنگی).

- ۱۷- ارجاع و مرتع (انتقادی).
- ۱۸- سیر فرهنگی (فرهنگی).
- ۱۹- پی آمد تصویر (فلم و سینما).
- ۲۰- در منظر بیگانه (تحلیلی).
- ۲۱- ذهنیت متنازع (ابراز نظر).

جزوه‌ها:

- ۱- به رنگ آبی (زنده گی شهید مینا).
- ۲- مردی از سرزمین آزاده گان (زنده گی و برنامه‌ی انتخاباتی محمد شفیق گل آقا شیرزی).
- ۳- محمد نادر «نعم» (زنده گی و برنامه‌ی انتخاباتی محمد نادر نعیم).

تالیفات:

- ۱- هنر در سینمای افغانستان (فلم هنری سینمایی افغانستان از ۱۳۲۷ش تا امروز) - منتشر شده است.

گردآوری‌ها:

- ۱- زمانی که مفاخر ناچیز می‌شوند (تنقید تاریخی) - منتشر شده است.
- ۲- حقیقت خورشید (پیرامون کلمات افغان و افغانستان) - منتشر شده است.
- ۳- در جغرافیای جهان سوم (بررسی ستم ملی و ستیز قومی در ایران).
- ۴- در متن مدعای اهل سنت در جمهوری اسلامی ایران).
- ۵- نگرش نو بر شاهنامه و فردوسی (تنقید فردوسی و شاهنامه) - منتشر شده است.
- ۶- مُنْحَنِي تاریخ (تنقید کوروش و سلسله‌ی هخامنشی) - منتشر شده است.
- ۷- آریاییسم (تنقید پدیده‌ی آریایی) - منتشر شده است.

- ۸- پور خرد (معرفی زنده یاد استاد ناصر پورپیرار)- منتشر شده است.
- ۹- دری افغانی (پیرامون زبان دری و ویژه گی های آن)- منتشر شده است.
- ۱۰- آین های سخیف (تنقید ادیان زرده شتی، مزدکی و مانوی)- منتشر شده است.
- ۱۱- کتاب نامه‌ی من (پیرامون زنده گی و کارنامه‌ی مصطفی عمرزی).
- ۱۲- پندار ستمی (تنقید و بررسی پدیده‌ی معروف به ستمی).
- ۱۳- آرکایسم (تنقید باستانگرایی)- منتشر شده است.
- ۱۴- معنی (گزیده‌هایی از سخنان اندیشمندان).
- ۱۵- محوطه‌ی سیاه (تبیین و بررسی فارسیسم).
- ۱۶- رسالت ملی (کارنامه‌ی محمد طارق بزرگ).
- ۱۷- افغان ها و انگلیس ها (مجموعه‌ی تصاویر افغانستان، افغان ها و انگلیس ها در قرن ۱۹).
- ۱۸- رنسانس افغانستان (عمران افغانستان در سه سده ی پسین).
- ۱۹- افغان ها قبل از جنگ(سیمای زنده گی مدنی ملت افغان).

ترجمه ها:

- ۱- تا حصار پتاگون (سفرنامه‌ی واشنگتن): محمد اسماعیل «یون»- منتشر شده است.
- ۲- رسانه‌های کنونی افغانی: محمد اسماعیل «یون»- منتشر شده است.
- ۳- ساختار هندسی شعر پشتون: محمد اسماعیل «یون»- منتشر شده است.
- ۴- انگیزه‌های فرار نخبه گان حرفه‌یی از افغانستان: محمد اسماعیل «یون»- منتشر شده است.
- ۵- تخت دهلی را فراموش می‌کنم (سفرنامه‌ی هند): محمد اسماعیل «یون»- منتشر شده است.

- ۶- افغانستان در پیچ و خم سیاست: محمد اسماعیل «یون»- منتشر شده است.
- ۷- اگر جهانیان شکست بخورند؟: محمد اسماعیل «یون»- منتشر شده است.
- ۸- درست نویسی پشتون: محمد اسماعیل «یون»- منتشر شده است.
- ۹- فقر فرهنگی: محمد اسماعیل «یون»- منتشر شده است.
- ۱۰- در قلب کرملین (سفرنامه‌ی مسکو): محمد اسماعیل «یون»- منتشر شده است.
- ۱۱- مشی «تحریک ملی افغانستان»- در اختیار «د افغانستان ملی تحریک»، قرار داده شده است.
- ۱۲- اساسنامه‌ی «روند ملی جوانان افغان»- در «اختیار روند ملی جوانان افغان»، قرار داده شده است.
- ۱۳- اساسنامه‌ی «انجمن پیشرفت و رفاه زنان افغان»- در اختیار این نهاد، قرار داده شده است.
- ۱۴- اساسنامه‌ی «حزب حرکت مردمی افغانستان»- در اختیار این حزب، قرار داده شده است.
- ۱۵- مرامنامه‌ی «حزب حرکت مردمی افغانستان»- در اختیار این حزب، قرار داده شده است.
- ۱۶- ناگفته‌های ارگ: محمد اسماعیل «یون».

همکاری‌های فرهنگی با دیگران در تهیه‌ی کتاب‌ها، فلم‌ها و برنامه‌ها کتاب‌ها و نشریات:

«سایه بان بی سایه»، «تحقيقی پیرامون سوابق تاریخی و موقف حقوقی قرارداد و خط دیورند»، «پشتوستان»، «پژواک؛ زنده‌ی جاویدان است»، «منار نجات»، «حکمیت انگلیس در سیستان»، «زنده‌گی امیر دوست محمد خان- جلد اول» و «پیروزی» (راجع به احمد یاسین سالک قادری).

فلم‌ها و برنامه‌های تلویزیونی:
«مستند باختر» (برنامه‌ی تاریخی)، برنامه‌ی اجتماعی «همتا»، «بازتاب اعتماد مردم» (سلسله‌ی انتخاباتی) و «شهید ملت» (مستند زنده‌گی شهید عبدالحق).

تاییدات فرهنگی - مدنی:

- ستایشنامه‌ی «پوهنځی ژورنالیزم» پوهنتون کابل در سال ۱۳۸۲ ش.
- ستایشنامه‌ی «مجمع صلح افغانستان» در سال ۱۳۸۶ ش.
- ستایشنامه‌ی «شورای ژورنالیستان افغانستان» در سال ۱۳۹۳ ش.
- ستایشنامه‌ی «مشرانو جرگه‌ی افغانستان» در سال ۱۳۹۶ ش.

Afghans Before The War

Picture of the civil life of the Afghan nation

By:Mustafa Omarzai